

Partier, som modsatte sig Beparelser, men alligevel ikke vilde være med til at vedtage de Skattelove, Regeringen fremsatte, saa forstaar jeg ikke den Logik, som formentlig skulde ligge deri. Jeg vil gerne til Forklaring sige, at jeg ved ikke af, at de nuværende Regeringspartier har været særlig stærkt interesserede i Beparelser. Undersøger man de Omraader, hvor der fra Socialdemokraternes og fra de Radikales Side er stillet Forslag om Beparelser paa Budgettet, vil man finde, at det er af disse Partier, de største Beparelser er foreslaaet. At man fra det konservative Folkepartis Side og fra Venstres Side ikke vil gaa med til disse Beparelser, ja, det siger jo ikke andet, end at man ikke vil følge de gode Raad, som vi gav. Naar man holder paa Militærudgifterne og ikke vil spare de mægtige Millionbeløb, her er Tale om, fastslaas hermed i Virkeligheden, at det er Venstre og det konservative Parti, der holder Statsbudgettets Udgiftsside saa højt oppe, at det er nødvendigt at fremkomme med saadanne Skatteforslag som de foreliggende, og at det hverken er Socialdemokratiets eller det radikale Venstres Skyld, at Udgifterne er saa høje.

Jeg tror derfor, den ærede Ordfører for Venstre skulde overveje Sagen lidt nærmere, inden han fastslaar i al Almindelighed, at man fra vor Side ikke har villet gaa med til Beparelser. Jo, det har vi, vi er den Dag i Dag parate til at anvise meget betydelige Beparelser paa Statsbudgettet, og hvis man gennemfører dem, er det ganske unødvendigt for nogen som helst Minister at komme med Skatteforslag som de foreliggende. Men naar man ikke vil være med til saadanne Beparelser, naar man hævder, at Militærudgifterne er nødvendige og altsaa skal dækkes, saa er det, man kommer i den Nødvendighed at maatte forelægge et Lovforslag som det foreliggende, et Lovforslag, der paa klar og tydelig Maade viser, at Venstre har brudt fuldstændigt med sine tidligere Skatteprincipper, et Lovforslag, som klart og tydeligt viser, at de gamle konservative Skatteprincipper nu hæves højt indenfor Venstres Kreds. Den indirekte Beskatning faar nu sit Tilhold ikke alene hos et enkelt bestemt konservativt Parti, men hos to politiske Partier paa Rigsdagen, Venstre slaar nu fast, at ogsaa det betragter de indirekte Skatter som de Skatteklæder, man væsentligst skal søge til for at dække Statens Udgifter.

Se, det er Linier, som det sikkert vil

være nyttigt for den danske Befolkning at betragte, det er Udviklingslinier, som sammen med mange andre sikkert vil kunne oplyse Befolkningen om, hvorledes Venstres Politik efterhaanden er blevet, og det kunde jo tænkes, at jo flere Omraader der bliver, hvor Venstre forlader sine tidligere politiske Principper og tilegner sig nye, des større bliver Mistilliden til Venstre, i hvert Fald i den almindelige jævne Befolkning i Danmark. Hvis Venstre fortsætter med en økonomisk Politik som den, der har givet sig Udslag i Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, vil det sikkert bidrage til at aabne Øjnene hos Befolkningen for den store økonomisk-politiske Forandring, der er sket med Venstre, og det er muligt, at Venstres fremtidige politiske Skæbne i ikke ringe Grad vil afhænge deraf. Men det er jo en Sag, som Venstre maa raadføre sig med sig selv om, jeg nævner det blot for at fremhæve den historiske Baggrund til Belysning af det Lovforslag, som her foreligger.

Man vil naturligvis kunne forstaa, hvad jeg allerede har antydnet, at vi fra vor Side maa stemme imod dette Lovforslag, absolut stemme imod. Hvor fristende det end vilde være, skal jeg ikke foreslaa det henvist til Udvalg, da jeg er klar over, at man vilde forkaste et saadant Forslag og derigennem demonstrere, at man ikke vil undersøge Lovforslaget nærmere. Og jeg skal heller ikke gøre det, idet jeg ikke har noget som helst Haab om, at der vilde komme noget Resultat ud af et Udvalgsarbejde. Jeg skal altsaa erklære, at mit Parti vil stemme imod Lovforslaget, naar det kommer til endelig Afstemning her i Tinget.

Tvede: I saa godt som alle de Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af Rigsdagen, har det været saaledes, at naar man nærmede sig den Dag, da Rigsdagssamlingen almindeligt ønskedes sluttet, blev der en Fart i Arbejdet paa Tinge, som der ikke var Mage til i hele den øvrige Del af Rigsdagssamlingen, og der blev presset paa med alle de Lovforslag, som man ønskede gennemført. Hvor meget man end taler om dette Forhold, tror jeg ikke, det vil blive forandret. Jeg tror, det vil blive lige saa vanskeligt at forandre dette, som det er for Folketinget at faa ændret Formen for Finanslovdebatten; det har man i Folketinget prøvet paa flere Gange, men det er hidtil ikke lykkedes, og jeg tror heller ikke, det andet Forhold